

L'única enquesta que val és el Referèndum

written by Lluís Sergi Sarri | 4 de juny de 2017

El Periódico va treure l'altre dia una enquesta del GESOP sobre Barcelona. Amb Barcelona en Comú mantenint la posició i ampliant virtualment el marge cap a la resta de l'oposició. Una enquesta amb un valor relatiu, com totes les que surtin, ja que **hi ha un punt d'inflexió que ho canviarà tot, a la ciutat i al país: el Referèndum d'autodeterminació de Catalunya.**

La gestió i l'execució que es faci del Referèndum marcarà un abans i un després en la representativitat de cada formació política i en l'auge i caiguda de les presents. Per noves que siguin.

L'objectiu per tot partit independentista no ha de ser cap altre que dur el referèndum fins a les últimes conseqüències. Al preu que sigui. No hi ha excuses que valguin. I és vital que aquesta determinació que el govern Puigdemont demostra a cada paraula i gest acabi d'empeltar aquest 80% de catalans que volen que el futur de Catalunya es decideixi votant.

L'ANC ens ho recorda: *Això va de Democràcia*. En l'atzucac en què ens trobem, Espanya ha anat tancant totes les portes possibles per a fer possible una entesa entre Catalunya i Espanya. Dins de l'era democràtica, estem parlant d'un procés que ja dura 12 anys, des de l'Estatut del 30 de setembre del 2005. Que ningú no s'equivoqui. I ja portem 12 anys de NOs consecutius. 12 anys sense voler corregir un espoli fiscal que puja dels 300.000M€ en democràcia. 12 anys d'una violència legislativa que poc té a veure amb un estat de dret. 12 anys de menyspreu. 12 anys de *ordeno y mando*. Qualsevol català que hagi anat seguint una mica la política catalana tots aquests anys sap que **després que el govern espanyol refusi per escrit**

qualsevol negociació sobre un possible referèndum pactat l'única manera de donar la veu a tot el poble és fer un Referèndum Unilateral d'Independència (RUI).

Per això és estrany que En Comú SL, el hòlding que diu néixer per regenerar la democràcia es renti sempre les mans quan es posa sobre la taula el RUI. No han entès que la via pactada és morta? No han entès que això va de democràcia? Quin partidisme si el missatge sempre ha de ser: "Espereu que governin els nostres a Espanya"! Realment, pot (Barcelona) Catalunya en Comú, seguir mirant més a Espanya que a Catalunya per excusar-se en aquesta falsa ambigüitat?

Potser la causa de la seva ambigüitat, d'aquest fugir d'estudi constant, és més de fons. **Potser el problema és que Catalunya en Comú no és un projecte de país, sinó de ciutats en xarxa.** Algú pensarà que és el mateix, però la diferència és gegant. És un canvi de model que els permet mentalment alienar-se d'un fet tan transcendental per canviar i millorar les polítiques públiques del país (i de les ciutats!) com és la independència de Catalunya. Com podrem avançar més ràpidament en el salari mínim barceloní, sinó? **Com podrem dotar-nos de lleis d'habitatge i pobresa energètica que no siguin anul·lades pel Tribunal Constitucional? Com podrem fer uns impostos justos pels nostres autònoms sense perjudicar l'estat del benestar?**

Elisenda Alamany, la portaveu de Catalunya en Comú, no parava de repetir l'altre dia per TV i per Twitter com un mantra: "Perquè un referèndum estigui legitimitat s'ha de moure en el 80% i no en el 48%". Potser haurien de mirar bé entre les seves files i veure que **un 60,6% dels seus votants també volen un referèndum unilateral.**

Com deia a l'inici, la gestió i execució del Referèndum acabarà de redefinir el mapa polític i la correlació de forces. **Qui no vagi fins al final, com a independentista, serà severament jutjat. Qui no vagi fins al final, com a demòcrata, també.** L'única enquesta que valdrà serà el Referèndum.